

ת"פ 31336/11 - מדינת ישראל נגד ממוס מוקזדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 31336-11-16 10 מרץ 2019

מדינת ישראל נ' ממוס מוקזדה

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

על ידי פרקליטות מחוז מרכז - עו"ד אביטל פינק

נגד

הנאשם

מוס מוקזדה

על ידי בא כחיו עו"ד ניר שלום

הנאשם

גזר דין

הרקע וכותב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה הרגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [חוק העונשין], ועבירה של נ Gehiga bechrotot, לפי סעיף 62(3) ייחד עם סעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בתקיק נשמעו ההוכחות עד תום, אולם בטרם שמייעת הסיכוןם, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. בהתאם, ביום 14.10.18, התרתית את חזרת הנאשם מכפירתו והרשעתו אותו, על פי הودאותו, בעבירות שיויחסו לו. לבקשת הסגנור הוריתי על הפניותו של הנאשם לשירות המבחן לפני הטיעונים לעונש, וזאת לצורך קיום פגישה שמטרתה הכניטה למאסר והגשת תסaurus בעניינו.

במסגרת ההסדר, הוסכם בין הצדדים כי לעניין העונש, יעדטו במשותף להטלת 36 חודשי מאסר בפועל; התביעה תטען 15-15 שנות פסילה של רשיון הנהיגה, בעוד הגנה תבקש להסתפק ב-10 שנות פסילה. עוד הוסכם כי יוטלו מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופייצוי למשפטת המנוחה, לשיקול דעת בית המשפט.

2. על פי כתב האישום שבו הודה הנאשם, עובה ליום 20.5.16 ובתום לו, צרך הנאשם סם מסוכן מסווג קנאביס. ביום 16.5.20, בסמוך לשעה 10:55, נаг הנאשם ברכב משא מסווג שברולט סואנה בהוד השרון. הנאשם נאג ברכב כשהוא שיכור, שכן בגופו נמצא באותו עת החומר acid oic - THC, שהוא תוצר חילוף החומרים של החומר הפעיל בקנאביס, בරיכוז של 716 mg/ml.

הנאשם נאג ברכב ברחוב ז'בוטינסקי מכיוון מזרח למערב, והתקרב לצומת הרחובות ז'בוטינסקי-שביל התקיכון. מדובר בדרך דו-מסלולית דו-נתיבית, כשמסלולי הנהיגה הצדדים מופרדים בא' تنועה בניו, שעליהם גדר מתכת וגינון. לפני הצומת, בכיוון נסיעת הנאשם, יש מעבר חציה על פס האטה וכ-22 מטר לפני מעבר החציה מצוי פס האטה על הכביש. תנאי הדרך היו טובים, שדה הרניה בכיוון נסיעתו היה פתוח למרחק של כמעט 200 מטר ונitin היה להבחן במהלך החציה מרחק 112 מטר. המהירות המרבית המותרת במקום היא 50 Km/h.

הנאשם נאג ברכבו בנתיב השמאלי. באותה עת, לפני רכב הנאשם ובכיוון נסיעתו, נסע באיתיות רכב שברולט הנהוג בידי

נהגת, שנגגה את רכבת ישר, בחלקו הימני-אמצעי של הכביש. כמו כן, במסלול הנגדי לכיוון נסיעת הנאשם, נסע רכב נהוג בידי נהג. באוטה עת עמדה **כרמליה רותם ז"ל** [**כרמליה או המנוחה**] על אי-התנווה של מעבר החציה, בין שני הנתיבים - דהיינו, משמאלי בכיוון נסיעת הנאשם - כשפניה לכיוון דרום, וכשהיא אוחצת בעגלת תינוק ובה ננדתה הפעיטה [**הנכדה או רום**].

רכבת של הנהגת חלף על פני פס ההאטה, התקרכב למעבר החציה והאט את מהירות נסיעתו. הנאשם לא היה ער להאטת רכבת של הנהגת הנוסע לפניו, ומשהבחן בכך באיחור, הסיט בחזקה את הרגה לשמאלי. חרף הסטת הרגה, פגע הנאשם עם חזית ימין של רכבו, בחלקו האחורי-شمאלית של רכבת של הנהגת. מיד לאחר מכן, וכשהוא לוחץ על דושת האצה, המשיך הנאשם בנסעה לכיוון צד שמאל, עליה עם רכבו על אי התנווה, פגע והפיל חלק מגדת המתכת ופגע בעצמה בכרמליה באמצעות רכבו. לאחר הפגיעה בכרמליה, המשיך הנאשם בנסעה, עבר לנטייב הנגדי ופגע עם חזית רכבו ברכב מסווג **לקסוס** שחנה לצד הכביש, וכן חסם את דרכו של רכבו של הנהג, אשר כתוצאה לכך פגע עם חזיתו בדופן ימין של רכבו של הנהם.

כתוצאה מהפגיעה, סבלה כרמליה מפצעת ראש קשה ומפצעה רב מערכתי מוותה נקבע במקום. כתוצאה מהפגיעה ברכבייהם של הנהגת ושל הנהג, סבלה הנהגת מכאב בצווארה, מב宦וות והקאה, והנאג סבל מב宦וות, סחרחוות וכאב בכתף שמאלית. כן ניזוקו הרכבים של הנאשם, של הנהג, ורכב הלקסוס.

במעשיו נהג הנאשם ברכבו כשהוא שיכור, לא שם לב לנדרש למתרחש בכביש ובמקום לבلوم את רכבו, והוא סטה לנטייב הנגדי, תוך מעבר על אי התנווה הבוני ודritishta למותו של כרמליה ז"ל.

תקיר שירות המבחן

3. **בתפקיד מיום 31.12.18**, פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם: בן 42, נשוי ואב לשתי בנות, מתגורר בנתניה עם משפחתו. הנאשם בעל תעודת בגרות חיליקט, גויס לצה"ל אך שירותו היה חלקי, לדבריו לנוכח קשיים כלכליים של משפחתו. לאורך השנים עבד בתחום הבניה, תחיליה שכיר ובהמשך קיבלן בניה עצמאי במשך 19 שנים. מאז ביצוע העבריות, תאר צמצום תעסוקתי ועובדת מזדמנת בשיפורים. הנאשם ציין כי בנותיו המתבגרות אין מודעות באופן מלא למצבו המשפטי, וביטה קושי משמעותי בכל הקשור לפרידתו הצפואה ממנה וסביר השלכות שליחתו למאסר.

ה הנאשם נעדר הרשותות קודמות, ומما ביצוע העבירות בתיק הנוכחי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. גילוון רישום התעבורה של הנאשם מעלה כי הוסמרק לנוהג בשנת 1992 ובבערו 44 הרשותות, מרביתן בגין נסעה ללא חגורה, ברכב לא תקין, נהיגה ללא רישיונות, שימוש בטלפון בזמן נהיגה. בעשור האחרון, הורשע בעבירות הכרוכות בסיכון ממשמעו, בכלל זה נהיגה משמאלי לקו הפרדה רצוף, מהירות, נהיגה בהיותו שכיר, ופקיעת רישון רכב. שירות המבחן כי בצד הימנעות מפלילים, בהיבט התעבורי ניכרת נטייה להתנהלות בעיתית חזותית, תוך העמדת אחרים בסיכון ולא שיקול דעת. הנאשם חזר והחייב שימוש במסימים, ציין כי לאורך השנים נחשף בחוג חבריו לשימוש של אחרים בקנאביס, אלומן לא התנסה בעצמו. באשר לשימוש באלכוהול, ציין כי צורך אלכוהול לאורך השנים, לתפיסתו - באופן מובהך ובנסיבות חברתיות בלבד. בהתיחס להרשותו הקודמת בהנאה בשכרות, משנת 2011, ציין כי אכן שתה אף חוויה עצמו כשיר נהיגה. לדבריו, לאחר אותו אירוע ובעקבות סנקציות שהוטלו, שינה התנהלותו והקפיד שלא לנוהג לאחר בילוי

שכלל שימוש באלכוהול.

במסגרת ההליך הנוכחי, זמן הנאשם למסירת בדיקות שtan בשירות המבחן. בבדיקה הראשונה נמצאו שרידי סם קנאביס, אך הנאשם חזר ושלל שימושו, ביטה כעס וטסכול וטعن לטעות. שתי בדיקות עוקבות שמסר כשבוע לאחר מכן, העלו כי היה נקי משרידי קנאביס. שירות המבחן ציין כי אין יכולתו להעיר אם מדובר בטעות בבדיקה, או בשרידים שנוטרו שימוש מרוחק יותר. בהתייחסו לנסיבות התקיק, שלל הנאשם ציין נהג תחת השפעת קנאביס, וביטה קושי להבין את ממצאי הבדיקות שנערכו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמנע באופן הגנתי מלzech בין היותו תחת השפעה, לבין רשלנותו נהג, כי לנԱם עמדקה קורבנית, והוא מתנסה להתמודד באופן ישיר עם בחירותיו השוליות והסיכון שלו.

ה הנאשם מסר כי זכר את עצמו נהג ואת נהגת השברולט לצד, כאשר בהמשך לכך נוצר חלל בזכרונו, ולאחר שהתעורר ברכב, פעל בניסיון לחילץ ולהציל את המנוחה. שירות המבחן סבר כי חלל זה בזכרונו מעסיקו רבות, כשהלמעה אינה מבין את השתלשות התאונה ונסיבות המעבר לצד השני של הכבש ואבדן השליטה על הרכב. נראה כי חווית חוסר השליטה בתאונה נמשכת עד היום ומיצרת חוויה עמוקה של אבדן שליטה על חייו, וחוסר אונים למול ההתקפות חווית המשפט בעניינו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם, באופן הגנתי, מתנסה להתייחס לעובדות כתוב האישום, נוטה להישען על הסברים אפשריים שונים לorzות התאונה, בכלל זה מצבו הרפואי באותה עת, שיתכן שהואיל לאבדן הכרה, או התנהגות מצד נהגת השברולט. התיחסותו של הנאשם שיקפו קושי משמעותית מצדו להיכל את משמעות מציאתו אחרתו למותו של אדם אחר. במשמעותו ארוכה, במהלך ניהול הנסיבות וכן כו, הנאשם מחפש למלא את הפער בזכרונו, באופן שמצוצם את אחוריותו לוצאה הקטלנית.

לצד זאת, הנאשם ביטא כאב מתמשך וחווית אשמה כבדה, כשהוא מכיר בכך שרכבו פגע במנוחה והביא למותה. שירות המבחן סבר כי תפיסתו משקפת קושי לשאת בעול האשמה הכבד, מתוך תפיסה עצמית וnormטיבית. הנאשם תאך עיסוק במנוחה ורצן לגלות עוד על אודותיה, מסר כי נושא תפילות לעילוי נשמה, והתייחס באופן אemptiy לשפחתה, כשהטייר הבנה לכ Abrams ותקווה כי העונש שיוטל יקל על סבלם. מתייאוריו עליה כי חלה התדרדרות במצבו הרגשי והתפקודי. התסמים פחתו בהדרגה, אולם עודנו מתמודד עם מצב רוח ירוד, עיסוק רב במנוחה והאשמה עצמית, לצד חרדה גבוהה סביר ההליך המשפטי. הנאשם עסוק רבוד בגורם הדין, מבין כי נדרש לשאת בתוצאות מעשו ופועל להסדיר את עניינויו, מכיר באפשרות שהדבר יאפשר תחוות כפרה והקלת בחווית האשמה, כמו גם הקלה על משפחת המנוחה. מתוך הקושי להיכל את משמעות פגיעתו למותו של אדם אחר, השكيע הנאשם כוחות בניהול הנסיבות בתיק, כשההערכות השירות, נעשה הדבר מתוך צורך להרחק מעצמו את אחוריות ולדבוק בדימוי החיווי שיצר כלפי משפחתו וסביבתו. נראה כי הרשעה בעבירות ההרגה, כמו גם חשיפתו כמי שוצרך חומרים נהג - מהוות פגיעה נוספת וקשה בדימויו, ולפיכך נוטה להגביל כלפיו באופן הגנתי ונמנע. עם זאת, ברמה הרגשית והערכית, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מכיר באחוריות, חש בכך נוכחות פגיעתו במנוחה, ומתאבל על מותה.

בהתייחסו לגורם סיכון להישנות התנהגות בעיתית, צינו חומרת העבירה והרשלנות שבנהיגתו של הנאשם, השאלה בדבר שימושו לרעה בחומרים, הרשעותיו החזירות בתחום התעבורה וקשייו להתייחס באופן מלא לאחוריותו לביצוע העבירות. באשר לגורם סיכון לשיקום, צינו היעדר דפוסים עבריניים קבועים, הימנעות הנאשם מנרגה מאז קרות התאונה והיערכותו לפסילת רישון לתקופה ארוכה. עוד צינו הבנתו המעמיקה וחיבור רגשי לנזק שגרם בתאונה, יכולתו להתייחסות אמפתית כלפי הנפגעים, וההערכות לנשיאה בעונש. שירות המבחן התרשם כי התוצאה הקשה של התאונה, כמו גם ההליך המשפטי, מהווים גורם הרתעה משמעותית עבורו, וכי לנוכח תקופת הפסילה הצפואה, פוחת עוד הסיכון מפניו.

באשר לאורך המאסר, המליך שירות המבחן להתחשב בהתייחסות הנאשם למנוחה ולמשפחה מתוך אמפתיה כנה, כמו גם במחקרים הקיימים מבחינתו במעורבות בתאונת, מבחינה רגשית, כלכלית ומשפחית. בנוסף, הומלץ כי ריצוי העונש ידחה בתקופה בת חודשיים, שבה ישיע שירות המבחן לנאשם בהילך מיוון מוקדם מול שב"ס, במטרה לשבצו במסגרת הולמת את מאפיינו וארכיו. בזמן הדחיה, ביקש שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית למי שהורשו בגרימת מוות ברשלנות או בהריגה בתאונות, ובهم מתקיים שיח בין אנשים המתמודדים עם שבר דומה, במסגרת תומכת ומיליה. שירות המבחן ציין כי במסגרת הקבוצה קיימן דגש על היערכות לנשיא בעונש, באופן המסייע לנוגים בההתמודדות עם המUber לתנאים לוחצים ומורכבים.

בתISKIR מיום 20.2.19, חזר שירות המבחן על התרשומותו, שלפיה יוכל הנאשם להיעזר בטיפול למי שהורשו בעקבירות דומות, בקבוצה טיפולית ייעודית. במהלך תקופת הדחיה, השתלב הנאשם בקבוצה כאמור והגיע למפגש הראשון מתוך חמישה. ניכר היה כי הנאשם מתקשה בתחום הישירה עם התכנים שעלו, ועל אף תיאוריית עצמו כמי שמסוגל להתמודד בכוחות עצמו, בלט כי התייחסותו לאחרים היו בעלות אופי שלכתי והגנתי, וכי מצבו הרגשי מורכב. הנאשם בחר שלא להמשיך את השתתפותו בקבוצה, ועוד יותר על מענה טיפוליה. בשיחה פרטנית עם שירות המבחן, חזר ותיאר כי התקשה עם התכנים שהעלו האחרים בקבוצה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר במשמעות מوتה של המנוחה וכואב את תוכאתה הקשה של התאונת, וכן מכיר בכך שהוא אחראי לה, בהיותו הנוג ברכיב הפוגע. עם זאת, שירות המבחן סבר כי הנאשם אינו מסוגל בשלב זה להכיל את משמעותו חומרת העבירה המיוחסת לו, כאשר המפגש עם אחרים שהתייחסו בפתחות למעשייהם, הגביר חרדה מצדו והקשה מגנוני הגנה, עד כדי הימנעות, ובחירה לסתור מהתהליך הקבוצתי. בשיחה פרטנית, מסר הנאשם לשירות המבחן כי ביום הוא נערך לנשיא בעונש, עובד באופן אינטנסיבי ופועל להסדרת חובותיו. הנאשם ביטא רצון להמשך הקשר עם שירות המבחן במסגרת פגישות פרטניות, כדי שזה יוכל לשיע לו בהיערכות לנשיא בעונשו וכן בהילך מיוון מוקדם מול שב"ס.

טייעוני הצדדים לעונש

4. **ראיות לעונש:** מטעם המאשימה העידו בני משפחת המנוחה. אלה, יש לציין, הגיעו לכל הדיונים בתיק, ועל אף האיפוק שהפגינו וה坦נהגוthem האצילה, לא ניתן היה לטעות בכאב הרב שהוא נחלתם.

דורון רוטם, בעלה של המנוחה, ביקש לדמיין בהילוך איתי את כרמלה עומדת על אי התנוועה, רואה את הרכב הענק במרקח סנטימטרים ממנה, גלגלי שוברים את עמודי הברזל שמספרידים ביניהם כאשר הנוג ממשיך לחוץ על דושת הגז והוא יודעת שבعود רגע תמו חייה ואולי גם חי' הנכדה שלידה. הוא ביקש לדמיין את תחושת הבעה וההלים שחשוה, כאשר איז קיבלה מכח חלק הקדמי של גופה, נפלה אחורה ונשכחה על ידי הרכב על הכיבש. דורון סיפר שהבדידות וחסונונה של כרמלה לא אפשרים לו להירדם, ותאר איך חושב על הארווע כל לילה, על מחשבותיה ורגשותיה של כרמלה בשניות האחרונות, בפרט לנוכח דברי עדי הראיה שמסרו כי עדי נשמה כשהוזכיאו אותה מתחת לאוטו. ולדייהם, קצינים ולוחמים, נעזרו בחוכמתה של כרמלה גם בגיל שלושים, וכיום נזקקים לתחrif בדמות יועצים פסיכולוגיים, על מנת להתגבר על הטראומה שעדי מלווה אותם כל יום. הנכדה, שכירום מתקרבת לגיל 4, אינה יכולה להביע את עצמה ולספר כיצד הוטלה חבליה וצורתה על הכיבש, וסבtha שאהבה אותה אינה נחלצת לעזרתה.

דורון מסר כי המשפחה מכבדת את הפרקליטות ואת בית המשפט, לא גישה את התק绍ורת לצדיה, האזינה בקשה רב לעדויות ולכל הפרטים שאין מנוס מהילנס אליהם בהליך משפטי שכזה. עם זאת, לעיניהם עומדת כל הזמן הסיטואציה שנגה, שדריך קבע נמצא בחברת מעשי סמים, מעשן אותם, הורשע בעבר בנהיגה בשכירות, ממשיר לעלות על רכבו וסתם כר לוחץ חי אישה, הופך באחת חי משפחחה שלמה לכואס, לחימם שלעולם לא יחוזו למה שהוא. המשפחה קיבלת את עמדת הפרקליטות שנדרש הסדר, אך לא הסכימו לפשרה שלא תכיר בהרגתה של כרמלה על ידי הנאים, ולא הסכימו לנוכח שאמר כי נעלמה מחייהם בגלל שמיומו גרם ברשלנות למותה. זהוי לא רשلونות, אלא פשע וחוסר אכפתיות לח' אדם. המשפחה קיבלת את ההסדר בלבד, שכן הנהג הפגע יחווץ לח'ו הנורמלאים, בעוד חייהם לא יחוזו למה שהוא, מכיוון שנגה אחד, "נורומטי", החליט לנוהג לאחר שעשויות קודם לכך "שכתה" ויצא בדרך מעורפל. נהג שצבר למעלה מ-40 עבירות תנואה, שהורשע בנהיגה בשכירות, בוודאי קיבל עונש מגוחך של שלילה לכמה חודשים, שלא השפיע עליו והוא לא למד ממנו.

דורון ביקש לומר כמה מילים על כרמלה: דוקטור, שעבדה שנים במכון של בית החולים בילינסון אוניברסיטת תל אביב בחקר הסרטן, והתה עם המשפחה בשליחיות לארצאות הברית במכון המפורטים בעולם. כרמלה הייתה בת 64 והתכוונה להמשיך לעבוד עוד שנים רבות כפי שמקובל במכון המחקר. היא חיה ונשמה ספורט, הייתה שוחה בברקים לפני העבודה, ושתתפה בריקודי עם חברות. מעל לכל הייתה סבתא מסורת בצויה בלתי גילה לנכדיה, אספה אותן פעמים בשבעה מagan ובילה אותן עד הערב, גידלה למופת את שלושת ילדיה, והייתה חברתו, רעייתו, שותפותו לח'ם במשך 36 שנים קצורות, ותכניות לבילוי משותף לעת פרישה נשארו תלויות באior.

דורון התיחס לתיאור הנאים כנורומטי, כאשר הנורמה היום היא לשנות לשוכרה, לעלות על רכב, לדروس בני אדם, לרצות שנות מסר קצורות, זהה. הנורמה היא שבדומה לנאים, מי שהיה איתו באותו ערב סיימו גם הם להנות מהסמים ועלו איש-איש לרכבו. דורון קרא לבית המשפט לשנות את הנורמה, ולהוריד נהגים כאלה מהכיבש לצמיתות. לדבריו, עונש חמור אינו רק עונש, אלא גם מסר לאוֹתָה חבות אנשים המעשים חשיש, שאולו יסיע להצליל עוד אם בישראל.

עמית רותם, בנה של המנוחה, תאר את יום האירוע ביום שישי שטוף שמש, כאשר בנו היה בגן, אשתו בסידורים טיפוסיים של יום שישי, ורומ, בתו הקטנה, הייתה חוליה, וכחרגלו פנה לאמו לעזרה. כרמלה החליטה, להיות שהיא יומ יפה, לקחת את רום לסיבוב קצר בשכונה. עמית ואביו היו בבית בהוד השרון כשהטלפון צלצל. הוא זכרשמע את אביו מבוהל. בטלפון הייתה אחוטו, ענבר, והתברר שהיא הייתה בעיצומה של שיחת טלפון עם כרמלה כששמעה רעש חזק ומיד השיחה התנתקה. אביו מיד זינק לרכב ונסע לבדוק איפה כרמלה. עמית סיפר שהוא זכר את שיחת הטלפון מאביו ואת טון הדיבור שלו, שאמר "עמית, הגיע לךין מיד, משה רע מאד קרה". עמית רץ במורד הרחוב והבחן במבהמה הרבה בסמוך לקניון. הוא חזה את חבל היסימון של המשטרה ושם חזה במחזה שלעולם לא יעצוב אותו: על הכביש שכבה אמו חסרת תזוזה, חולצתה הייתה פתוחה מעל החזה ופרמדיקים של מד"א ניסו לבצע בה החיזאה. הרחוב היה מלא באנשים שסימני פאניקה על פניהם, כאשר פתאום אביו הגיע והעיר לדיו את רום, שפרקופה היה מרוח בתמהיל של דם, פיח שחור ונזלת. היא בכתה וצעקה ללא שליטה, ובאותו רגע דחפו הפרמדיקים אותו ואת רום לתוך האמבולנס.

עמית סיפר כי האבן הפתאומי של כרמלה אינו נניה קל עם הזמן, ושאמו הייתה מרכז המשפחה. אביו לא רק נשאר בלי אשתו היקרה, שבלעדיה הבית יותר בודד ושקט, אין מזיקה המתגננת מהרדיו שהיתה מkidida לשימוש בזמן שבישלה או עבדה על המחקר בחדר העבודה. אביו ואחותו לא רק איבדו אמא, אלא את הקול המסביר והותם במשפחה. אשתו לא רק איבדה את חממותה, אלא חקרה שבילתה עמה כל יום שישishi בשיחות ארוכות. ילדיו לא רק איבדו סבתא, אלא אDEM שהיה פעיל מאוד בגידולם ובחינוכם. בנו עדין לא מבין لأن הילכה סבתא כרמלה, ורומ הקטנה בכלל לא

יודעת לזהות אותה היום. הוא עצמו איבד את אחד האנשים שהכי השפיעו עליו לאורך חייו, הוא ואמו היו חברים טובים, הקפידו לדבר כל בוקר בדרך לעבודה, והיא הייתה עבורי מקור לגאווה, השראה והכוונה. הארווע הפתאומי הותיר אותו שבור, ולפni כשנה התחל לחוות התקפי חרדה קשים, כנראה בשל הטראומה של אותו יום. עמית ביקש להציג שאמו לא נהרגה כתוצאה מגורל עגום, היא הייתה על המדרכה לאחר שסיימה לחצאת את הכביש, מוקפת בעמק בטיחות. היא לא חצתה כביש סואן, אלא מעבר שכונתי בכביש מרובה בפסי האטה. היא לא הייתה חסרת ריכוז, ואף היה שם רכב שעצר עבורה. כרמלה נהרגה בידי נג תחת השפעה של סמים, בזמן שנעה בצוואר לא אחראית ואיבד את השליטה על הרכב בצוואר כל כף פרועה, גם לאחר שפגע ברכב במעבר הח齐יה המשיך במסע ההרס שלו, פגע בשני עמודי בטיחות, פגע בכרמלה ובעגלת של רום, המשיך לצדיו השני של הכביש ונעוצר רק כשנכנס בשני רכבים חונים.

עמית סיים את דבריו כ謝יפר כי הוא רואה את אמו בכל מקום, במעבר ח齊יה, בחלומתו, ובמיוחד בעיניה של רום. הוא צין כי הוא מבין שבית המשפט לא יכול להחזיר את אמו לחיים, אבל לפחות יוכל לעשות צדק עם משפחתו, שתראה את מי שהרג את כרמלה מקבל את מה שמנגע לו.

דנה רותם, כלתת של המנוחה, אימהה של רום, סיפרה כי ביום הארווע השtanנו חי המשפחה מוקצה לקצה, כאשר בנם לא הייתה האבידה כפולה. חי המשפחה אינם אותם חיים, מאז הארווע הם עוסקים בשאלת החיים, בהתמודדות עם האבדן והרצון העז לחזור לח'י שגרה, לח'יר שוב ולנהל חי משפחה תקינים. דנה תיארה את תחושותיה כאילו מאז הארווע הנאשם הוא הצופה מהצד, שמשך שנתיים ושמונה חודשים לא מביע כל רגש או חרטה, כאשר את הודהתו מסר רק כדי לסייע עם ההליך. היא תיארה את תחושותיה כאילו הארווע קרה למעשה רק לנאים ולא למשפחתה, כאילו הנאשם הוא שנקלע לשיפור מקרי. לדבריה, האבוסוד שבמספר הוא שבעוד שנתיים ושמונה חודשים הוא ייחזור לח'י הרגילים כאילו כלום לא קרה, יוכל לחזור לשגרתו הקודמת. כאשר הנאשם ישחרר, המשפחה תתחיל בהתמודדות נוספת, הפעם של בתם שהייתה גם היא מעורבת, ושגיאותיה הפיזיות אمنם נעלמו, אך במקומן מופיעים סימנים אחרים של שאלות ותהיות, כמו בכיה בחנייה או כשרכב גדול מתקרב, הלחץ לחגור חגורה וشنוגים ישמרו על חוקי התנועה. דנה העלתה תהיות בדבר התשובות שייאלצו לספק לשאלותיה הקשות הצפויות של רום, ובפרט בדבר העובדה שהיא עצמה שרדה, והאם ניתן היה להימנע מהארוע ותוכאותיו. דנה צינה כי דינו של הנאשם הוא גם מסר לציבור כולם, שכן ציבור הנוהגים צריך לזכור כי הוא אחראי למשעו על הכביש וכי הרכב יכול להפוך לכל רג בכל רגע נתון ולא תכנון מוקדם.

ענבר רותם, בתה של המנוחה, מסרה כי בעת הארווע הייתה בשיחת טלפון עם אמה, כשהשمعה רעש והשicha התנתקה. תחילת חשבה שהטלפון נפל על הרצפה, ولكن ניסתה לח'יג חזרה מספר פעמים, כאשר מצלוול לצלול התחלת להבין שימושה קרה. אז הרימה טלפון לאביה, שחזר אליה לאחר מספר דקות שהרגישו כמו נצח, ואמר לה להגיע למקום. ענבר חשבה שמדובר בתאונת קטנה, התקשרה לאחיה עודד וביחד נסעו לקניון, נסעה שלא תשכח ושבה הרגישה איך היאacha מתפללים בשורות טבות. ענבר סיפרה כי ראתה את משפחתה כנורמטטיבית ואף מוצלחת, קצניים בשירות המדינה, אביה מתנדב במשטרת התנועה הארץית, והמשפחה כולה מקדישה את חייה לעזרה, התנדבות וסיע. מאז הארווע המשפחה השתנתה. ימי שישי אינם אותו דבר, התפקידים שביצעה כרמלה עברו לאחרים, היא עצמה ביוםיהם חוזרת מהעבודה ולא משוחחת בטלפון עם אמה כפי שנגה, אמה לא זכתה להיות בחותונתה, לא ליוותה אותה בקנויות הדירה הראשונה שלה, ולא תהיה שם לעזרה בגידול ילדיה. ענבר חזרה על מה שמסרו כבר בני משפחתה, בדבר הרתעה שאינה מספקת, כך שארוע יחיד זה יכול לשנות עולם שלם של משפחה. היא הביעה תקווה כי ההליך יסתתיים בעונש מוצדק, שיזקק את ההרתקעה.

טייעוני המאשימה

5. התובעת ביקשה להציג את עברו הטעורתי של הנאשם, שלעומת העובדה של עבר פלילי, מונה 44 הרשעות קודומות במגוון עבירות, לרבות נהיגה בשכרות. התובעת פירטה את השיקולים השונים שנלקחו בחשבון לקרהת ההסדר בין הצדדים: חומרת העבירה והנסיבות הטריגית, אל מול הקשיים הראייתיים בתיק, הודהתו של הנאשם ולקיחת האחריות מצדיו, גם אם בשלב מאוחר בהליך, והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי.

ב"כ המאשימה הפנתה לשני הتسקירים שהוגשו בעינויו של הנאשם, שציינו התנהגות בעייתייה בהיבט הטעורתי. על בסיס האמור, בין היתר, ביקשה התובעת לקבל את עתירת המאשימה לפסילה בפועל כמו שהיא, בפרט באיזון עם עונש המאסר בפועל.

באשר לרכיבים הכספיים, הפנתה התובעת לדברי שירות המבחן שציין צער וחרטה מצד הנאשם, וטענה כי ראוי שהדברים יקבלו ביטוי בדרך של פיצוי. בהתאם, לא עתרה להטלת רכיב של קנס, בגיןוק כי ראוי שהכסף שיוצא מידו הנאשם יופנה לשירות המשפחה.

לבסוף הפנתה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, שאלייהם ATIICHIS בפרק הדיון וההכרעה.

טייעוני ההגנה

6. ב"כ הנאשם ATIICHIS לניהול ההוכחות בתיק, וטען כי הדבר סייע בהבנת התמונה הראייתית, לרבות סתירות שעלו באשר להתנהגות הנהגת המעורבת הנוספת, ודוח בוחן התנועה שהוגש. בכל זאת, בסוף הליך משא ומתן מול המאשימה, הסכים הנאשם להודות בעבירות ההריגה, בין היתר מתוך הבנה שהדבר חשוב למשפחה המנוחה. עיון בתסקרי שירות המבחן מלמד כי לנאים קשה עם ההליך, עם התאונה ועם תוצאותיה. הסגנור ציין כי הוא מלאו את הנאשם מזה שלוש שנים, וכי הנאשם חיו את התאונה וחוווה אותה על בשרו, באופן קבוע.

ב"כ הנאשם ATIICHIS לפסיקה שהפנתה אליה המאשימה, לעניין הפסילה המבוקשת, וטען כי המקרים שהוצעו חמורים יותר, ודרגת האלכוהול בגוף אותו נהג ה"ייתה גבוהה. בענייננו, סברו גם עדי התביעה וגם עדי ההגנה שהנאשם לא היה תחת השפעת הסמים בזמן הנהיגה. בוחן התנועה תיאר נאים שלא נראה שיכור, וכך נראה גם בסרטונו השחזר. הסגנור מזכיר, נוספת על כן, שלא בוצעה לנאים בדיקת מאפיינים, כי הוא לא היה נראה תחת השפעה. בהמשך לכך, עמד הסגנור על שני היפותה הרווחות ביחס לסם הקנאביס, כך שלא מלא התאונה, לטענותו, כלל לא היה מוגש כתוב אישום רק בשל הנהיגה בשכרות.

הסגנור הפנה כאמור בתסקרי שירות המבחן ולכך שהנאשם - בן 42, אב לשתי בנות מתבגרות בגילאים 14 ו-15.5 - עומד לפני שלוש שנים מאסר. מצבו של הנאשם קשה מאוד כתוצאה התאונה, כפי שעולה מהتسקייר. אביו נפטר לפני 7 שנים ומהז הוא מסיע לאמו ככל שניתן. לפיכך ביקש הסגנור להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כך שהophysicalים היו מתונים, על מנת שיוכל לעמוד בהם ולא לגרום צער נוסף למשפחה.

באשר לרכיב הפסילה, עתר הסגנור להסתפק ברף הנמוך של הטווח שבו דובר, בין היתר לנוכח העובדה הסם בפועל, סיום ההליך בהסדר, ואף לנוכח סקירת הפסיקה שהגישה המאשימה.

7. הנאשם ביקש שלא לומר דבר. סגנו מסר כי המועד קשה לו וכי הוא אינו מסוגל לדבר בשלב זה.

דין והכרעה

8. כאמור, בעניינו הציג הסדר טיעון שככל הסכומות עונשיות בין הצדדים, לרבות באשר לרכיב המאסר, כך שיימוד על 36 חודשים מאסר בפועל. את סבירות ההסדר המתואר, יש לבחון, בין היתר, על רקע העונש ההולם לעבירה, שהרי קיומו של הסדר אינו פוטר מחייבת מתחם לפי תיקון 113 לחוק (ראו ע"פ 2454/18 **עורא שינברג נ' מדינת ישראל** [2.12.18, חוק] 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [13.4.12.13]; ע"פ 17/2021 מצגר נ' מדינת ישראל [30.4.17]).

9. **הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות** הם שמירה על ביטחונו ושלומו של הציבור, ושמירה על שלמות גופו של כל פרט בו.

10. **מידת הפגיעה** בערכיהם הללו היא גבוהה מאד, לנוכח התוצאה הקטלנית, לצד הנזקים הנוספים והרבים שנגרמו לבני המשפחה ובפרט לנכדה, כאמור, וכן לנוהג ולרכבייהם.

זה המקום לציין, כי הארכתי בתיאור עדויות בני משפחתה של המנוח לעונש, לאחר שהם היטיבו לציר תമונה מפורטת, ששיתפה לכל שומע את דמותה היפה והמיוחדת של כרמלה ז"ל, והמחישה מה גדול האובדן. דבריהם לימדו עד כמה חסロנה מורגש בקרב כל אוחביה, מה גדול החור שנפער בקרב המשפחה בלבד, ועד כמה הם כאביהם גם את האסון, אך גם את נסיבות התראחותו. הכל, בצירוף הבבנה המטוללת של מה שעשו היה להתרחש לנכדה הפעיטה שהיא הייתה בעגלה - אסון נוסף, שנמנע באורח נס. לכל אלה לא יכול, כמובן, להנתן בגזר הדין מענה שהוויה מרפא או מזור אמיתי למשפחה, אך הדברים נקלטו היטב.

11. באשר **לנסיבות ביצוע העבירה**: לא ניתן לומר שקדם תכנון לביצוע העבירות, אך הנאשם נаг בחוסר אחריות שהחליט לנוהג ברכבו לאחר שזכה סמים. הנזק הפוטנציאלי שלול היה להיגרם הוא ממשמעותי ביותר, ואך בנס ניצלה הנכדה, רום, מפגיעה פיזית קשה. נוסף על כך וכי שקרה זה מלמד, סכנה נשיפה גם למי שכל לא נכח בכביש עצמוני ולא נאג בכל רכב באותה עת. הנזק הקונקרטי שנגרם ממשמעותי גם הוא, לנוכח הפגיעה הרבות בגוף וברכוש, ובפרט לנוכח הנזק החמור ביותר שניתן להעלות על הדעת - מוות של אדם.

מדיניות הענישה הנוהגת

בע"פ 4169/09 **יצחק דנינו נ' מדינת ישראל** [16.12.09], שאליו הפantha המאשימה, נידון ערעור נאשם, שהורשע על פי הודהתו, בעבירות של הריגה ונוהגה בשכורות, ונגזרו עליו 36 חודשים מאסר, מאסר על תנאי, **ופסילת רישיון נהיגה למשך 20 שנים**. המערער נаг ברכב שלידו שיב המנוח, שלא היהಚור בחגורות בטיחות. המערער היה תחת השפעת אלכוהול (יחסן של 475 מילigrams אלכוהול בליטר אויר נשוף), והוא נאג ב מהירות של כ-120 קמ"ש, אף שהמהירות המותרת באותו מקום הייתה 90 קמ"ש. בשלב כשלחו הסיט המערער את מבטו מהכassis כדי להחזיר קופסת סיגריות

לכיס, וכתוכאה מהאלכוהול שלגס ומהירות המופרצת שבנה נהג, איבד את השילטה על הרכב ופגע בעוצמה במעקה הבטיחות. בהמשך, הוטחה המכונית ברכב אחר ופגעה בו מצדיו ימני, ושבה ופגעה במעקה הבטיחות. כתוכאה מכך, נגרם מוות של המנוח, בעודו שהמערער ונסעים ברכב الآخر נפצעו קל. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה, בגיןוק כי העונש שהושת עליו מצוי בטוח שעליו הסכימו הצדדים בגדר הסכם הטיעון, וכי המערער חטא בהנאה רשלנית, בנסיבות מופרצת, ושעה שהוא נתון תחת השפעתו של משקה משכר. בית המשפט צין כי השהייה בתנאי כליאה למי שאינו מORG'לה בה, היא אכן קשה ומיסרת, אך "קשה הוא שבעתים האסון שהמיתה התאונה על הקורבן ובני משפחתו".

בת"פ (מחוזי נצרת) 07/1065 **מדינת ישראל נ' רפאת חמץ** [23.9.09], שאליו הפנתה המאשימה, נידון נאשם שהורשע על פי הودאותו, בעבירות של הריגה, מעשה פיזיות תוך נהיגת רכב, נהיגת בשכרות, עדיבת מקום תאונה, נהיגת בקלות ראש שגרמה לנזק לאדם ולרכוש, נהיגת בנסיבות בלתי סבירה, וטיה מנטיב הנסיעה. הנאשם נהג ברכב משא, שעיה שהיה שיכור ובדמו רמת אלכוהול של 310 מ"ג לפחות. במהלך נסיעתו, ולאחר שעבר מעגל תנועה, איבד הנאשם את השילטה במשאית, סטה ועבר אי תנועה בניו שבאמצע;cabin, והגיע לנטייב הנגדי, שם התנגש עם חזיתו בחזית של רכב פרטי, וגרר אותו לאי התנועה עד לנטייב נסיעתו [כך בגזר הדין]. כתוכאה מכך, נהרגה הנוסעת שברכב הפרט, ונהג הרכב נפצע קשות ונזקק לניתוחים וטיפולים ממושכים. מיד לאחר התאונה עזב הנאשם את המקום מביל'ה למסור את פרטיו ולהודיע למשטרת, ומבל' להזעיק שירות הצלה. לנאשם 18 הרשות תעבורה שנאספו על ידו במשר' 5 שנים בודדות, ומנגד, הוא הודה (בסיום שמיעת ראיות) והביע חריטה. נגזרו **32 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופסילת רישון נהיגת למשך 13 שנים.**

בת"פ (מחוזי חיפה) 07/6123 **מדינת ישראל נ' בורהן דאר-אלחג'** [6.3.08], שאליו הפנתה המאשימה, הורשע נאשם, על פי הודאותו, בעבירות של הריגה, נהיגת בשכרות, נהיגת בנסיבות שאינה סבירה, טיה מנטיב נסעה והתנהגות בדרך שגרמה לחבלה של ממש לאדם. הנאשם נהג בכביש בין-עירוני שהנסיבות המותרת בו היא 90 קמ"ש. בהגיעו לעקבות, כשהוא נושא בנסיבות של 110-100 קמ"ש, סטה מנטיב נסיעתו, פגע במעקה הבטיחות, הסתרהר עם הרכב וטור כדי הסחזרו ירד לשולי הכביש ופגע בעצם, התהפרק ונעוצר בסוף בתוך השטח הסמוך לכביש. הנאשם נהג לאחר ששתה משקה אלכוהולי ובדמו 109 מ"ל ריכוז אלכוהול לכל 100 מ"ל. במהלך התאונה העוף מהרכב המנוח, שישב במושב האחורי ונגרמו לו חבלות רבות, דימום טור בטני ופגיעות באיברים פנימיים. לנוסף נסף נגרמו חבלות, ולנאשם עצמו נגרמו חבלות ראש, צוואר וגב תחתון. מדובר היה בנאשם צער, שהודה במינויו לו והביע חריטה. נגזרו **32 חודשי מאסר ופסילת רישון נהיגת למשך 15 שנים.**

בע"פ 4107/16 **מאור כהן נ' מדינת ישראל** [22.2.17], נידון ערעור נאשם שהורשע בשתי עבירות של הריגה, נהיגת בשכרות וניגזה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים, והוותה עליו שמנוה וחצי שנות מאסר בפועל. מדובר במי שהה נהג משאית במקצועו, שניגזה במשאית כפולה עמוסת מטען. רכב פרטי השתלב בנתיב הנסיעה של המשאית והאט את מהירותו, על מנת לשמור מרחק ממוכנית אחרת שנסעה לפניו. ההאט הפתאומי הפתיע את הנאשם, שלחץ בחזקה על דושת הבלמים, אולם בכך לא היה כדי להאט את מהירות נסיעת המשאית במידה הנדרשת. המשאית התנגשה ברכב פרטי, ושתיים מננסעות הרכב קייפו את חייהם. חקירת המשטרה העלתה כי הנאשם נהג בנסיבות כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנאביס. נקבע מתחם שנע בין 7 ל-11 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו **8.5 שנות מאסר ופסילת רישון נהיגת למשך 15 שנים, לצד מאסרים מותניים ופיצוי.**

בע"פ 3214/13 **dimatri klesnikov נ' מדינת ישראל** [14.10.14] דובר בבחור צער שניגזה ברכב לאחר שתפה משקאות אלכוהוליים במידה שעולה כדי נהיגת בשכרות. בנהיגתו הוא סטה ממסלול הנהיגת ואיבד שלילתה על הרכב,

אשר עלה על אי תנועה בניו והתגש בעמוד רמזור ובעמוד תמרור. בתאונה שנגירה נפגע המערער עצמו, ואילו אחד מחברי שנסע עמו ברכבת מת. המערער הורשע, על פי הودאותו, בעבירות של הריגה, נהיגה תחת השפעת משקה משלך, סטייה מנתיב נסעה, מהירות בלתי סבירה ונוהגה ללא פוליסת ביטוח בת-תיקף. נגזרו 52 חדש מאסר בפועל, מס' על תנאי, פסילת רישון נהיגה למשך 12 שנים וועונשים נלוויים. בית המשפט התחשב בגין הצעיר, נסיבותיו המשפחתיות ועדויות של עדי אופי מטעמו. מנגד, נלקחה בחשבון חומרת העבירות שבhan הורשע, תוך התייחסות לשיקולי הרתעה וגמול. בערעור, הפנה המערער למאציו שיקום ניכרים והשתתפותו במගמות טיפוליות בכלל. בית המשפט העליון דחה את הערעור, על אף התרשםותו מכברת הדרך שעשה וממאציו השיקום, שכן ככל שהשיקולים כבר נלקחו בחשבון בוגר דין של בית המשפט המוחז.

בע"פ 14/1894 אנדרי צ'אkol נ' מדינת ישראל [13.1.15] נידון מערער שהורשע בעבירות הריגה, חבלה חמורה ונוהגה תחת השפעת משקאות משלכים. בהיותו נג חדש, שתה המערער לשכירה ולאחרليل לא שינה הסיע ברכבת שלושה נוסעים, מבלי שווידיא כי הם חגורים בחגורות בטיחות. במהלך הנסעה איבד את השליטה ברכבת, סטה מנתיב הנסעה והתהפרק. נסעי הרכבת הועפו ממנו, שניים נחבלו קשות ואחד מהם נהרג במקום. נקבע מתחם שנע בין 4 ל-10.5 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשם, בעל עבר פלילי מכובד, שנמצא בראשיתו של הליך שיקום, נגזרו 8.5 שנות מאסר בפועל. ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחה.

13. לנוכח המפורט לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דין, נع בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. לפיכך, עונש המאסר שעליו הסכימו הצדדים הוא ראוי, ונמצא בטוחה הענישה הנוגנת. מדובר באיש משפחתי נורמטיבי, שלא רק אחריות והביע חרתה ונעדך עבר פלילי, אך גם מיקומו בתחום המתמחם היא סבירה בנסיבות העניין. פסקי הדין מהשנים האחרונות שנסקרו מלבדים על מתחמי ענישה גבוהים במקצת, אולם מקרים אלו כללו נסיבות חמורות הנעדרות מעניינו (רמת אלכוהול גבוהה ביותר, היהוד הנאשם נהג צער, נהיגה מעל המהירות המותרת, הרשעה בעבירות חמורות מסוימות, פגעה קשה ביותר אדם אחד וכו'). משמודבר במאסר שאינו ארוך, באופן יחסית, בעבירות הנידונות, דומה כי יש מקום לאזנו, תוך החמרה ברכבי הפסילה והפיצוי.

14. לעניין רכיב הפסילה, שקלתי את עבורי התעבורי של הנאשם, ובפרט את הרשותו הקודמת בעבירה של נהיגה בשכרות. יש צורך בעונש פסילה מרתית גם כלפי כולל עלאם, וגם באופן פרטני בעוניינו של הנאשם, כULOה גם מהתסקרים בעניינו. שמעתי גם את המסר החד שבקש בן הזוג של המנוחה להעביר בדבריו בטיבונים לעונש, בהתאם לצורך בהרתה. אף אני מסכימה שיש להעביר מסר ברור בנושא זה.

מנגד, לקחת ב בחשבון את דברי העדים, מטעם שני הצדדים, שלפיהם לא הייתה השפעה בפועל של סם הקנאביס על הנאשם, בזמן התאונה.

לפיכך אני מוצאת לנכון להטיל פסילה לתקופה ארוכה מזו שעתර לה ב"כ הנאשם, וקצרה מזו שעתרת לה ב"כ המאשימה והווטלה במקרים חמורים יותר.

15. באשר לפיצוי, סבורני כי יש להורות על תשלום פיצוי, שיבטא באופן מוחשי את לקיחת האחריות והבעת החרטה מצד הנאשם, כמו גם ביטוי להכרה בסבל הרוב שנגרם למשפחת המנוחה ולנכדתה. עם זאת, ברור שככל פיצוי לא יבטא נכונה את הכאב שנגרם ליקרי המנוחה, שאלוי התייחסתי בפסקה 10 לעיל. כמו כן ראוי להטיל פיצוי שהנאשם יעמוד עמוד 10

בו, בהתחשב במידה מה גם בנסיבות הכלכליות, וגם בכך שהוא עתיד לשאת תקופת מאסר. ברוי, שהפיצו לא יקבע בשיעור שמשקף את הנזק והצער העצום שנגרמו למשפחה המנוחה.

16. בהתחשב בכך שיש להטיל פיצוי, המאשימה בהגינותה לא עתרה להטלת קנס, וכן - לא אטילו.

סיכום

17. על יסוד כלל השיקולים שמניתי לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 36 חודשים, בנייניימי מעצרו;

ב. מאסר בן 18 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה הריגה;

מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה ניגression או גרם מוות ברשלנות;

ג. פסילה בפועל מלאחזק או מלקלבל רישון נהיגה במשך 13 שנים מיום הפסילה המנהלית (20.5.16). הובהר לבית המשפט שרשינו של הנאשם כבר מופקד במצוות בית המשפט;

ד. 24 חודשים פסילה מלקלבל או להחזיק רישון נהיגה, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שנתיים מיום שיינטן לו רישון יעבור עבירה שבאה הורשע, או גרם מוות ברשלנות;

ה. פיצוי לטובת משפחת המנוחה בסך 15,000 ₪, אשר ישולם ב-15 תשלום החול מיום 1.7.19 ובכל 1 בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי עמידה בשני תשלום רצופים תעמיד את כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. התשלום יופקד בבית המשפט ויועבר למර דורון רותם, בהתאם לפרטים שימסרו במצוות בית המשפט.

18. שירות המבחן רשאי להמשיך בקשר עם הנאשם עד תחילת מאסרו, בהתאם לעתירתו בתסקירות מיום 18.12.31.

ה הנאשם יתיעצב לנשיאות מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 19.5.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכו. על ב"כ הנאשם לatta את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

הערביות שהופקדו בהליך המעצר תשמשנה להבטחת ההטייבות למאסר או לכל הליך אחר בקשר לתיק זה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ט, 10 ממרץ 2019, בנסיבות הצדדים.